

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПÔДК. РУСИНОВ

РÔЧНИК XIV.

РÔК 1934.

ЧИСЛО 4.

АПРѢЛЬ

Дай Господи Однôсть Церков

(Св. Йосафат.)

ПЕЧАТНЯ, ВЫДАВНИЦТВО ЧИНА СВ. ВАСИЛІЯ ВЕЛ.
РЕДАКЦІЯ И АДМИНИСТРАЦІЯ В УЖГОРОДЪ, УЛ. РАКОВЦІ 54.

Важне для Впр. 00. Духовників

Вже вийшов III. том „Популярні катехитичні проповіди“ о. Павла Швилинского.

Про Божу Благодать і св. Тайни. Сей підручник єсть одиночим в своїм родѣ и не повинен хибувати нѣ в одній бібліотець священика.

Сторон 272. Цѣна Кч. 16, з почтою Кч 18. Печатається

IV. том того ж автора

„Про праведність христіянську і про послідні річи.“

Вийшла нова брошурка:

МАЛЫЙ ПѢСЕННИКЪ ЦЕРКОВНЫЙ

(безъ нотъ) сторонъ 64, содержить 11 пѣсень до Найсв. Сердця Іисусового, 3 до Страстей Христовыхъ, 19 до Пресв. Богородиць и 3 до Св. Угод. Божихъ.

Цѣна 2 Кч., зъ почтою 2 50. Кч.

Почитатель Марії купуйте нову книжку!

НАСЛІДУВАННЯ МАРІЇ.

Аск. Бібліотека Книга II.

Въ той книжочцѣ знайдете прекраснѣ науки, якѣ сама Преч. Дѣва Марія дає тымъ, котрѣ є люблять и хотуть Її вѣрно служити.

Сеся книжочка бôльше нась потрафить научити, якъ великѣ товстѣ книги. Хто є перечитає, певно загреє свое серце до любови до Царицѣ неба, а особливо набере христіянського духа.

Книжочка має 128 стр., а коштує лише 3.50 Кч. Зъ почт. 4 Кч.

При замовленю адресуйте такъ:

Видавництво 00. Василіанъ въ Ужгородѣ, ул. Раковця 54.

Число 4.

Априль

Роцник XIV

БЛАГОВѢСТНИК

ДУХОВНА ГАЗЕТА ДЛЯ ПОДКАРПАТ. РУСИНОВ

Редакція, адміністрація, експед.
Видавництво Чина св. Василія В.
в Ужгородѣ, Раковція ул. ч. 54.
Виходить 1-го кожного мѣсяця

Вôдвѣчат. Редактор:
о. Теофан Скиба ЧСВВ

Предплата на цѣлый рок 10 Кч.
за границею 17 Кч.; Одно число
1 Кч. Виходить 1-го кожного
мѣсяця

Св. Причастіє.

Св. ПРИЧАСТИЄ влѧє дуже добродѣйно на нашу душу и тѣло. Влѧє добродѣйно на нашъ душъ, бо через него сполучаємося тѣсно з Исусом Христом. Вон перебуває в нас, а мы в нѣм. Дѣйсно чим частѣйше причащаємося, тым лѣпшими стаємося. Противно, коли рѣдко причащаємося, вѣра наша коливається, мы з каждым днем що раз то бѣльше сходимо на злу дорогу.

Коли причащаємося посля духа вѣры, то розважмо, як було бы се нечесно, сей язык, на котрому Тѣло Господа спочивало легкомысленными розговорами зневажати або, як було бы нечесно, тѣло, котре сталося живым сосудом св. Причастія осквернити нечистотою; серце, котре стало святынею Божества, осквернити думками погаными и нечистыми. Звѣдси виходить, що св. Причастя исправляє блуды, утихомиряє пристрасти, огень похоти угашає, и духовнъ недуги исцѣляє. Коли мы сумнѣ, то потѣшить нас, коли пригнобленѣ, то покрѣпить нас, коли поднепали, подведе нас, коли студенѣ, загрѣє нас. Кровоточива невѣста була певна, що вилѣчиться, наколи тѣлько доторкнєся рубця одежи Спасителя. А ось тут не доторкаємося Єго одежи, тѣлько приймаємо Єго тѣло, Єго душу, Єго Божество! Годъ вычислити всѣ тѣ благодати, якѣ спливають на нас, коли достойно

запричащаємося. Причастя св. єсть хлѣбом избраним, вином, котре вливає в душу смак чистоты и невинности. Присутність Ісуса Христа скрѣпляє волю, щоби полюбити закон Божий: „Хто споживає тѣло мое, той буде в мнѣ жити“ каже Ісус Христос, то єсть, вон не буде толькo жити туземным и звѣрячим житям, толькo буде жити посля образу Ісуса Христа, жити в чистотѣ, послусь, в лагодности, терпеливости и тогды зможе сказати: „Я не живу, толькo живе Христос в менѣ.“ До сих дѣйствiй, якѣ вліяють добродѣйно посредством св. Причастiя на душу нашу, прилучається єще и вліянiє на наше тѣло. Оно єго освящає, мов то перетворює в святий сосуд тѣла Христового и тымто нас спонукує, щоби съмо єго як святий сосуд тѣла Христового сохраняли в совереннiй чистотѣ. Оно зменшує злѣ пожадливости в нас. Св. Вернард каже: „Наколи в тобѣ так часто гнѣв, ненависть, нечистота або другѣ якѣто блуды не проявляються, то маєш завдячити толькo тѣлу и крови Ісуса Христа.“ Наконець св. Причастiє влагає в наше тѣло зародок славного Воскресення: „Ядай мою плоть и пїай мою кров имат живот вѣчный и аз воскрешу єго в послѣдний день“ каже Ісус Христос, которому належиться честь и подяка вѣд нас за то, що столькo ласк сполучив з добрым Причастiям.

Духовне Причастiє.

Духовне Причастiє єсть то горяче бажаня серця, любовю исповненого, щоби Ісуса Христа приняти. То серце вѣдзивається до него: „О мой Боже! якже радо принявши я Тебе и носив в моих грудях и сполучив серце мое враз з Твоим в одну нерозривну цѣлость. Якже горячо пожадаю я так великого щастя! Я старатися буду всѣми моими силами житя мое исправити, закон Твой святий сохранити, щоби толькo частїйше причащатися.“

Ся превелика жажда св. Причастя, котра духовным причастіям называєся, есть для душѣ дуже хосенна. Она надѣляє єсть любуваням в ръчах Божих, заохочує до житя совершеннаго, загрѣває до довершения добродѣ телей и приносить нераз бôльше овочей, як дѣйстнє причастя, котрому не достає горячої любови. Кромѣ того приносить ще и той хосен, що можна ним каждого дня, в каждой хвилѣ, в день и в ночи, на каждом мѣстѣ себе скрѣпiti. Надѣляймо себе ним що найменьше при каждой службѣ Божої або и тогда, коли посѣщаемо святу Тайну Евхаристію.

Тому постановѣм собѣ нашу любов до св. Причастя всегда обновляти. Каждого дня або и бôльше разов серед дня стараймося духовным способом запричащатися. Повтаряймо часто слова псальмопѣвца Давида: „Уготовал еси предомною трапезу супротив стужающим мнѣ.“

ВОСКРЕСЕНЯ.

СПОВИТЬЙ смертю спочивав Христос,
Навколо все спокойним сном дръмalo,
Лиш небо краплями сръблистых рос
Дробнѣ квѣтки тихонько умывалo.

У гробъ темно, тихо... лиш нараз
Надземне свѣтло бухнуло, засяло ;
З душею сполучивсь умерший Спас
І сяйвом божества облича запалалo.

У мить, мов блеск, из неба прилетѣв
Архангел Божий и перед скалою
Мов гласом грому сильно загремѣв,
Аж гробный камень поваливсь луною.

А над скалою мов пурпura й снѣг,
Мов фюолет и злoto заблестѣло,
Аж сторожа нôчна звалилась з нôг...
Над гробом сяло вже воскресше тѣло.

Милюноны душ и ангелов з небес
З Христом знеслись понад Єрусалимом
І вмить могутнєе „Христос воскрес!..“
Понеслось над квѣтчастым трав килимом...

Зореслав.

Апостольство Молитвы — Малый Березный.

Подобно як минувшого року так и сего з св. постом ввѣйшов дух ревности до сердецъ моихъ малыхъ учениковъ. Є ъхъ 15-етро дѣтей, учениковъ горожанськоѣ и народноѣ школы. Щодня рано о 6. годинѣ вже стоять пѣдь церковными дверьми чекаючи Сл. Б. — На Сл. Божїй голосно вѣдмовляють молитвы перед св. Причастямъ и по св. Причастю, бо всѣ причащаються.

Що спонукує тыхъ малыхъ, щоби вони щодня так рано вставали, по снѣгу бѣгли до церкви, тамъ середъ зимна були на Сл. Божїй и причащалися? Любовъ и только любовъ до маленького Іисуса, который ъхъ такъ дуже любить. Вони хотуть Його бôльше любити якъ хтонебудь інший. Вони хотуть Йому надолужити за остиглостъ и нелюбовъ іншихъ. Тому вони утворили мѣжъ собою 2 тижневѣ кружки вынагороджаючихъ св. Причастій. Що дня двохъ зъ нихъ жертвую Іисусови св. Причастя, свої молитви и лѣла, щоб Його перепросити за грѣхи свѣта, потෑшити Його Пресв. Серце, що за любовъ дознає только невдячність.

Много є ще іншихъ добрихъ дѣтей, що щотижня приймають Іисуса до свого Сердця, а прочѣ 120 що мѣсяця на першу недѣлю въ мѣсяцѣ.

Такихъ дѣтей Іисус любить и благословить.

X. M.

Апостольство Молитвы в Зарѣчї.

Ще 1930 р. деякъ побожнѣ жоны записалися до Апостолства Молитвы при монастыри О.О. Василіян въ Мал. Березнѣ. Вони своимъ прикладомъ, якъ такожъ переконуваннями приєднали много членовъ. Найбôльше має въ тѣмъ заслуги Марія Борисова, що 29. X. 1933., на празникъ Хр. Царя, торжественно посвятилася на ревнительку Ап. Молитвы.

На Введення въ хр. Преч. Д., минувшого року запросили они о. Христофора ЧСВВ. проводника Ап. М. въ М. Березнѣ, щоби зъ проповѣдальницѣ теплимъ словомъ звѣхъ до любови и почитаня Пресв. Серця Христового.

Мѣсцевий парохъ о. Намѣстникъ Андрей Янковський видячи, що жоны направду є побожними, що дѣйстно хотуть почитати П. С. Хр. и вѣрно Йому служити, попросивъ о каноничне основаня Апост. Мол. въ свой парохії. Вкоротцѣ одержавъ потрѣбнѣ грамоты и власти и на Стрѣтення сего року попросивъ знову о. Христофора, щоб въ його парохії перепровадивъ торжественно инсталляцію Апостолства Молитвы.

Перед полуднем 14. II. б. р. прибув о. Христофор до Зарѣча. В товариствѣ Впр. О. Намѣсника Єнковського перейшов всѣ класы народної школы, поясняючи, що то є Ап. Молитви, приймаючи нових членів и организуючи их в малі кружки. Над кождым кружком назначено одного ученика — ученицю як надзвирателя т. зв. ревнителя — ревнительку. Потом до поздної вечеरї оба священики сповѣдали.

Того дня в Зарѣчу приступило 290 осôб до св. Причастія. (Тому колька лѣт назад, коли там Ф. був парохом, за цѣлый рок только не було причастників). Для Впр. О. Намѣстника похвалы гднім є то, що вже першу класу народної школы солідно підготовляє и допускає до першого св. Причастя. Се є взбрїзве зрозуміння папських енциклік и розпоряжень, що на Подкарпатю є так дуже занедбане.

Того ж дня по полудню школи дѣти, члены Ап. Молитви, давали академію в честь Пресвятого Серця Христового. В склад входили пісні в честь Пресвятого Серця Христового співанія квартетом академії під проводом знанного диригента Й. Мешкова. вишколеным Молитви. До дѣточого прославлення Пресвятого Серця Христового долучилися також дорослі члены товариства Просвѣты з представленням, а на закінчення маєстатично заграли трубы під проводом славного диригента П. Романченка. Так красно закінчено день посвячений любови Ісусового Серця.

Для похвалы Зарѣчобських членів Ап. М. треба вивігнути, що вони в протязі 2 тижнів зобрали колька сот корон. Побожний учителъ Вас. Гумен подарував образы П. С. Хр. и Н. п. Серця Марії и в церкви побудували 2 прекрасні престолы. Пресв. Серце Христове най их благословить и допомагає им, особливо най любов свою виле на проводників сего св. руху.

Дон Боско — отець сирот.

В Беккѣ було сумно. Поле мов мурянками було вкрыте працюючими селянами. Майове сонце страшно пекло, а з облича працюючих селян лився пот на землю. Мѣж ними був також Франциск Ладислав Боско, котрый мусів виживити цѣлу родину. Одного дня постигла єго на полю страшна буря. Дорогою до дому зовсім промок. Застудився и за чотири дні умер. Жінка и троє дѣточок стали около смертельного ложка. Только дварочний Иван не розумів, що можуть означати горькі слези матери и братів. Після молитви

всѣ пошли до другоѣ кѣнаты. Иван за жадну цѣну не хотѣв батька лишити. Слова мамки: „Іванку, не маєш батька,“ не могли успокоити дѣтого серця. Мати з слезами в очах взяла за руку Ивана и вывела з собою до другоѣ комнаты. Слова мамки: „Не маєш батька,“ закоренилися глубоко в серцю дѣтины-сироты. Пс смерти батька добра мати всѣми силами старалась, щобы дати своим дѣточкам добре выхованя. Найбѣльше любила Ивана, але старший брат ненавидѣв свого наймолодшого брата. Але Боже Провидѣння вже навпред приготувило мѣсто Иванови в Туринѣ, мѣж залишеными сиротами. Тысячѣ туринських сирот блукаючих по улицях, переносячи голод и холод, залишених душевно и тѣлесно потребували батька, котрый бы пригорнув их до свого серця и дав им вѣдчути батьковську любов. Бажали такого батька не лише в Туринѣ, але и в інших мѣсцях Италії. Бажали також за границею в Нѣмеччинѣ, Франції, Италії и за морем. Як красно говорить Христос до Апостолів: „Пускайте дѣтей приходити к Мнѣ, бо таких є Царство Небесное“ (Мат. XIX. 14). Може бути кам'янне серце, котре залишило бы и свиннѣ душѣ на серед бѣды? Нѣ, такого кам'янного серця нема! Так и в Туринѣ любов И. Христа до своих маленьких овечок не могла бути залишена. Посылає им пастыря, скромного священика И. Боска. Батько сирот — голосить надпись над его могилою, що найлѣпше може нам вияснити посланя И. Боска.

Але дѣстався И. Боско на студіѣ? Одного разу стрѣнув його Калоссо — священик и розговорюючи з ним, познав велику здѣбностъ хлопця. Дѣстав дозвол вѣд мамки Ивана, навчає его грецькоѣ и латинськоѣ мовы, а потом посилає его до мѣста Кастелново а Кіері, де 5. юнія 1841. р. був висвяченый на священика. Для глубшого познання правд религійных два роки студіює висшу теологію в Туринѣ. В короткому часѣ був іменованый духовним управителем больницѣ и дѣвочого заведеня, котрый уряд сповняв аж до 1846. р, коли вповнѣ віддається залишеной молодежи. В Туринѣ в том часѣ був великий религійний упадок. Число вѣрних уменіпалося, бо священики погорджували народом. Дѣти бѣдных родин були без жадного выхованя и без вожда, котрый міг бы указати дорогу блукаючим овечкам до И. Христа. Видѣв моральний упадок молодых людей. Вязницѣ були переповненѣ молодыми злочинцями. Боско збирає всѣ свої сили, щобы перешкодити великому упадку. Перше заводить вечернѣ курсы, будує захоронки, де виучу хлопцїв робжного ремесла, не забиваючи при том и на их душу. Може звѣдаєтесь, яким способом міг зачати свою працю, коли був бѣдный и чужинець в Туринѣ?

Сам Бог указав йому дорогу до сердець залишених дѣточок и забутых свѣтом сирот. Було се 8. децембра 1841. р. на свято Непороч. Зач. Пречистої Дѣви Марії, коли Боско зачав свою працю. До сакристії, де готовився Боско на св. Службу вступив бѣдний хлопець. Церквник увидѣвши бѣдного хлопця а до того ще обдергого выгнав хлопця вон. Боско розгнівався, що церквник так обходить з його будучим приятелем. Скоро приказав хлопця призвати назад. Усъмъхаючися витає Боско хлопця словами: „Не бойся мене, м旤й приятелю, я нѣчого не зроблю Тобѣ! Як называєшся?“ Звѣдався про його родичѣв, котрѣ вже давно вмерли и про його сиротську долю. Потом звѣдався вѣдь него, що ци сповѣдався, ци вмѣ читати и писати, ци ходить на катехиз. и т. д. Малый хлопець своїм отвѣтом вzbudжає слезы в очах святого. Був се хлопець, котрый був всѣми погорджуваний, и за то не ходив на катехиз, бо другѣ лѣпше знали як вон. Колись сповѣдався, але ще тодѣ, коли мамка його жила. Боско своєю добротою вплинув на молоду душу. Хлопчик на бажаня Боска радо остався на св. Службу, а потом на катехиз. Нараз по св. Службѣ Боско вяснював христіянськѣ правди молодому хлопцеви и так одбулася перша година катехиза. Малый хлопець пообѣцяв, що приведе ще бѣльше своїх приятелїв. Як радѣло серце святого. Але ще бѣльше радовався Боско, коли вже замѣсть одного десять пришло на катехиз. Початок був слабий, але чим дальше, тым бѣльше молодих хлопцїв и залишених сирот горнуло до себе отцвське серце святого. В скором чаї неприятель Христа, пôдоэрївали Боска и його молоде товариство про небезпеку для державы. Наслѣдком чого уряд заборонив Боскови виховувати молодеж, и вѣдобрав мѣсце, де вони сходилися. Но святий не падає духом, хотяй и платню йому вѣдмовили, иде пôд голе небо на передмѣстя Турини и так продовжає свою працю. Кождый день навчає их на катехиз, а потом идутъ принимати св. Причастіє до мѣста. Кождого рана не переставав молитися и просити Царицю Небес, щоби послала невинним душам якийсь притулок, де бы могли спокойно виховуватися. В коротком чаї просьба покорного слуги И. Христа була вислухана ходатайством Пр. Д. Марії. Приходить до Боска на поле, богатый муж, котрый дає свїй дом на якийсь час молодежи. Тодї Боско з своimi овечками помолилися св. рожанець за то, що Пр. Д. Марія не залишила их пôд голым небом. Протягом часу вже и населеня Турини звертало увагу на здѣбностъ Боска у виховѣ дѣтей. Своими геллерами допомагаютъ Боскови вкупити дом и збудовати властну каплицю. Вже и богатї родини посылаютъ своих

дѣточок на выхованя до Єоска. Потом приходить його мамка и помагає сину вести молодеж до И. Христа. З под рук Босковых выходитъ молодѣ люде, католики сердцем и душою. Не лише свѣтських, вызначных особ богато выходить, але и священников. Досить нам пригадати кардинала Каглієрі, который на бажаня своего выхователя стався мисіонарем а потом епископом. 1855. р. заложує: „Религійне салезіянське товариство,“ котре Лев XIII. потвердив на все. Збудував храм Помочницѣ христіян и богато каплиць из дарованих геллеров. Заложив товариство для выхованя священиков-місіонарів и т. д. Товариства ним заложенъ ширяться по Франції, Англії, Іспанії, Америцї. Днешними часами и в нашої республіцѣ суть такъ товариства на пр. у Фріштаку на Моравії, будуть ставити и в Братиславѣ и Мор. Остравѣ. Цѣль сих товариств є вырвати молодеж из морального багна.

Така праця через довгѣ роки ослабила здоровля Єоска. 31. януара 1888. р. тяжко захворѣв и свята душа вѣдойшла на вѣчність. Сповнилися на нем слова псальмиста, который говорить, що дорога є смерть перед очима Господа єго святых. Праця єго з рока на роць приносить великъ овочъ в виноградъ Христа. Найлѣпше пересвѣдчимося, коли поглянемо на місії, де працює колька тисяч сестер и братов чина Салезіянів. Неоцѣнена праця єго у выхованю молодежи. Е взором модерных выхователїв, бо єго система выхованя основується на вѣрѣ католицькїй и на здоровому розуму. Салезіяне-монахи первѣ були в Бразилї и Патогонї. За то и мы не можем забути блаженого Єоска, который може бути нашим взором до подобної працї у нас. Дай Господи, щобы и для нашої руської молодежи нашовся другой Єоско, который міг бы привести до Христа залишеных сирот селянських и улегшили их страшну сиротську долю.

*Всім своїм Читателям и Приятелим
бажає великої радості з Христовою Воскресення
и веселых Свят!*

Редакція „БЛАГОВѢСТНИКА“

ИЗ ЖИТИЯ СВЯТЫХ

Святого священомученика Симеона.

Коли св. апостол Якобъ молодшый, перший єрусалимський єпископ в 62-гом роцѣ по Рожд. Хр. упокоився мученическою смертю, збралися апостолы и ученики Христовѣ в Єрусалимѣ, щоби вибрати наслѣдника св. Якова на єпископський престол. Вибір упав на Симеона, брата св. Якова. Був то муж праведный и высокопочитаемый не лиш християнами, но також и жидами, відданый цѣлою душою апостольским трудам. На престолѣ єрусалимських владык персидѣв вон з великою користю для Христової церкви 45 лѣт, дождавшись вкінци мученическої смерти. Було то именно в пору, коли царь Траян велѣв вышуковати всѣх потомків из царського рода Давида и їх убивати, боячись, щоби из того рода після вѣровання Юдеїв не вийшов царь. Подано межи многими другими также и св. Симеона, яко одного из потомків Давида. А коли єще додано в писаній до царя жалобѣ, що св. Симеон дуже ревный начальник христіян, царь велѣв св. Симеона поставити перед суд, и приказав єму поклонитися ідолам. Но св. Симеон, числивши тогди 120 лѣт, волѣв перетерпѣти мученическую смерть, як відказатися від вѣры своєго божественного учителя Ісуса Христа. Прото по многих муках роспяли єго вкінци на хрестѣ, на котрому єрусалимський святиль упокоився в Бозѣ в 107 роцѣ по Рожд. Христа.

И. Ч.

Промѣтники и баяшки.

Хто не знавбы значеня сих назв; промѣтники и баяшки?! Не потрѣбно толковати, бо кождому суть знанѣ тѣ слова. Мы Русины на Підкарпатю маємо велике выгоды відносно пророкованя и баяня. Нашѣ села — хотяй дакотрѣ зовсѣм малѣ, що не мають школы, церкви ну тай найдеся дагде село и без хижѣ, в которой люде нѣколи не журяться — корчмы, — але не находится село, котре не малобы не лиш одного або одну, але и більше промѣтников, псаломчиков, баб шептух, баяшок и. т. д. Очевидна ъч, що сякъ мантарѣ и мантьярки преображенія лиха накоїли в нашѣм народѣ; не говорю вже о

матеріальних стратах, але моральних, що яку вражду спричиняють такъ пророки в наших родах из сусѣдами и. т. д. Каждый може здогадатися що стаєся по селах из тыма рѣжными пророкованнями и баянями.

В послѣдних часах такъ псаломчики и баяшки ходять по селах и занимаются из баяням заробково, а на жаль наш добрий селянин хотят витряс грошъ в сїй кризѣ, але таким баяшкам, шептухам мусить найти пару корон, а баяшки хитръ, бо на вѣру ворожити чи баяти не хотятъ.

Так на примѣр приходить такой промѣтник из Псалтырею на село. Селяне зараз дѣзнаються и бѣжать ид ньому на порады, а передовсѣм бабы до того дуже здалъ. Такий промѣтник изробиться дуже побожным, щоби му вѣрили селяне. Так зачинає отвирати Псалтырю и толковати. Зачим вон тым часто занимаєся, то язык му иде як по леду, плете, бреше, що аж курыться, що в Псалтырѣ нигде тога нема. Вон потрафить вѣдовѣсты одному о його здоровлю, другому о його родинѣ, що яка, третьому о худобѣ, далъ иншому о правах из „поганима“ людьми и. т. д. Сяк то слухаютъ селяне промѣтника, а за його порадами поступаютъ точнѣйше, чим за порадами священника из проповѣдальници.

Сяке пророкуваня при помочи Псалтырѣ є не лиш фальшиве, але и дуже грѣшне для того промѣтника и для всѣх, що його слухаютъ. Такий то промѣтник сам бреше, а ще уживає до своеї брехнѣ такої святої книги як Псалтыря. Псалтыря є зложена через пророка Давида Духом святым для молитви, а не для зневагы брехачам.

Из баяням так само заробляють грбш баяшки. Баяшок є та-кож богато, роблять лиш собѣ конкуренцію, зато баяшка в своїм селѣ звичайно немає паціентов лиши чужих сел — як кажуть — из околици.

На жаль многъ нашъ селяне баяням сильно вѣрють, що спричинює им немало шкоды. Так на прим. захоріє дахто в родинѣ, чи станеся шкода на худобѣ, чи інше нещастя, то все готова причина до баяня. Сѣльска баяшка — шептуха — говорить — що не поможет, тому то идуть баяти десь в десяте село. Зачим подобных нещасных припадків в селах стаєся досить, то збереся бôльше жон, кожда в своїм дѣлѣ и идуть громадами до баяшки — як на вѣпуст. Розумнѣ люди видячи такъ бабськѣ екскурзїв, мають з кого смѣятися.

Така баяшка потрафить також кождой бабѣ вѣдовѣсти на єв недолю. Однѣй жонѣ, котрої сын зачав тяжко храмати на ногу, ска-

зала баяшка, що вон зато храмле, бо ступив там, де звѣздопадъ (метеор) упала; другой бабѣ вѣдовѣла — каторѣ худоба выгинула, — що худоба зато в том хлѣвѣ (стайнѣ) не може бути, бо на том мѣстѣ — де стайня — була колись межа.

Не потрѣбно доказовати, бо каждый из вас видить, що баяшка просто глупости сказала и вѣрувати баяням нѣколи не треба. О дальних ворожбах, картяшках на слѣдующий раз.

МѢСЯЧНЕ НАМѢРЕНЯ НА МѢСЯЦЬ АПРИЛЬ

Щоби всюди на земль дозрѣли овочъ свяшого року.

Коли Папа Римский у своїм письмъ про велику 1900 — лѣтну рочницю нашего Спасеня, звертався до цѣлого свѣта, предкладав христіянам, щоби вынесли вони из того так славного юбileю потройну корысть.

Се проголосив вон такими словами: „Щоби Святый Рѣк привернув душам мир, церквѣ належну свободу, а всѣм народам згоду и правдивий добробут.

Мир який потребують душѣ, се мир Христовий. Стоять вон у том, що людска душа находится у станѣ Божої ласки є свободна од грѣха и тым самим є пріятелькою Г. Бога. Свободу Церковь вымagaє таку, щоби дала можнѣсть христіянам выполнити их обовязки, дала можнѣсть ширити на земль Царство Христове. Такої свободы не має Церква всюди. Але не має вона є передувсѣм в Росії, де мучать каждого вѣруючого чоловѣка. Не є свободы для Церкви в Іспанії, де повыганяли монахів, заборонили вчити вѣри по школах, повикидали св. кресты из публичных мѣст. Не є є також у Мексику, де заєдно ллється Христіянська кров.

Згода межи народами буде панувати тогди, коли кождый буде любити и боронити свое, але и честувати чуже, та буде для других справедливий.

Добробут запанує тогди, коли межи людьми запанує почутя христіянської любови. Де забракне той любови, там мусить бути нужда и бѣда. Се бачимо нынѣ. Хоч всього є досить, так що збѣжам топлять, то нужда така, наче бы на свѣтѣ не було из три роки урожаю! Чому? Бо нема христіянської любови.

До сих головных користей святий Отець додав єще другъ.

Перше, щоби в сѣм роцѣ усѣ, але передусѣм христіянськѣ народы старалися обновити свої душѣ та звернути свої сердца до неба.

Друге, щоби всѣ єдиним сердцем и устами просили Творця свѧта, нехай В ôн у своїй добротѣ одверне тѣ страшнѣ ненастя, якь нас навѣстили. Нехай одверне кризу та нужду, нехай загладить страшнѣ моральнѣ и матеріальны наслѣдки страшної свѣтової війни.

Св. Мисія в Радванцѣ коло Ужгорода.

В ôд 10. марта до 19. давали отцѣ Василіяне мисію у Радванцѣ на просьбу тамошнього дуже ревного, свѣдомого пароха Впр. о. Николая Русинка. Вона була дуже пожадана тому, що Радванка є близько великого мѣста, и нашѣ люде є выставленнї на згубнї впливы великомъського легкодушного житя. До того ще зачали вороги Бога. Церкви съяти свое лихе зерно и богато мѣж вѣрниками було збаламученых. Особливо комунисты и сальвисты розвели широку працю мѣж худобним народом. Воювати з ворогами того рода є рѣчею не легкою, тому ОО. Мисіонарѣ мусѣли добре приготовитися св. молитвою и добрым опрацюванем проповѣдей, всюди могли найперше позискати народ, а потом показати йому правдиву дорогу до спасеня. Був се час зимний, непривѣтный и у цѣлой околицѣ одно дуже велике болото. Отцѣ Мисіонарѣ побоювалися, ци ъм удасться праця серед так поганых обставин.

Вже вечером 10. марта приїхали ОО. Василіяне до Радванки, щоби зачати в Імя Боже тяжку працю. Всп. дуже здивувалися, коли далеко перед церквою стрѣнули тисячу процесію з хрестом и з спѣвом на устах. Добрѣ Радванцѣ а також Горянцѣ не лъновалися красно поприбератися. Потом великим болотѣ вийти на привѣт дорогих ОО. Мисіонарїв. Було ъх лишень двох, именно Впр. о. Игумен Онуфрій Бурдяк и о. Палінкаш ЧСВВ. але вѣрники ъм були дуже радѣ, и вже в першої хвилї навязалася сердечна звязь мѣж вѣрниками и отцями мисіонарями. Доказом сего є хочбы се, що того самого вечера богато вѣрників прийшло до отцїв Мисіонарїв з просьбою о св. сповѣдь. Серед гомону дзвонів и спѣву запроваджено отцїв мисіонарїв до церквенных дверей, де Впр. о. Русинко привитав ъх щирою, незвичайною, сердечною промовою и передав ъм церковнї ключї.

Пôд час св. мисії Впр. отцѣ мисіонарѣ говорили свої краснї и глубокї проповѣди нашою, милозвучною руською бесѣдою, а вѣр-

ники приймали засѣбно слова падаюч් на ъх спрагнен් серця. Звычайно на мисіях рано менше є людей у церкви як вечер , але у Радванцѣ так рано як и вечером було людей повиѣсенько в церкви, а богато мусѣло стояти на дворѣ. Вечерами приходили люде з недалеких Дравцїв и то так численно, що як сотками вертали до дому, то ъх спѣв було чути на далекѣ километри. Вони приходили пôд проводом свого о. Пароха Впр. о. Пайкошія.

Праця — Богу дяковати була дуже успѣшна. Наверталися до Г. Бога такѣ що вѣд давних десяток лѣт забули на него а котрѣ жили навѣру, порозлучались. Отцѣ мисіонарѣ сповѣдали рано вѣд години 7-оѣ до 12-тоѣ а нераз и довше, а пополудне вѣд 3-оѣ до 8-моѣ. Тому що в Горянах богато було таких що, изза старечого вѣку не могли по горах и кам'нях приходити на св. проповѣди до Радванки, Отцѣ мисіонарѣ потрудилися и там высповѣдали всѣх. Всѣх запричащаних було приблизно 1070. Були и такѣ, що з Ужгороду приходили на св. Проповѣди.

В недѣлю св. мисія скончилася. Тяжко було знайти тих тисячами добрих вѣрників таке око, котре не булоби залите слезами, коли отцѣ мисіонарѣ вѣд них вѣдходили. З прекрасною процесією вѣдпровадили вони отцѣв мисіонарів до парохіального дому; богато з них чекали на вулицях, щоби з ними ще раз попрощатися. По полудне прийшли до отцѣв Мисіонарів высланѣ вѣрниками кураторы Горян и Радванки, якѣ найсердечнѣйшиими словами дякували отцям за спасений труд. Отцѣ мисіонарѣ працювали без интересовано и задармо, але добрѣ хотяй незмѣрно худобнѣ руськѣ серця наших вѣрників обсипали отцѣв рѣжними памятками прекрасных вышиваних ручных робіт.

Отцѣ Мисіонарѣ вѣдходили з жалем за так добрым и ширим народом — але чулися стократно вынагородженими тими ласками, якѣ Г. Бог вyllав на парохію Горян и Радванки в час св. Мисії.

Новости

О. Др. Йосафат Рога ЧСВВ 16. III. 1934. вѣдѣхав на мисійнѣ працѣ до Бразилії. Перед вѣд'зdom аматорський кружок при интернатѣ ОО. Василіян справив концерт на яком взяло участь богато Ужгородської интелигенції и школярів молодї. Концерт мав дуже гарнѣ точки и дѣйстно працальний характер.

Дорогому О. Миссіонареви бажаємо богато успѣхів у дальній міссійній праці и многих та щасливих лѣт.

Агитаторы соціалистичної партії у Вѣдни наздирили з бѣдних робітників велику суму грошей, на приготування до недавної революції в Австрії. Гроші ужили на всякого рода муніцію, яку ужили на то, щоби проливати кров мѣж невинним населенем Австрії и тим способом унешасливити сотки родин и сирот. Так то поступають „товариші“ щоби зробити рай на землі.

Одна мадярська газета подає ось таку цѣкаву статистику. В Нѣмеччинѣ колька нѣмецьких танцюристів при помочі якихось приладів установили, що жінки танцюючи нераз цѣльми ночами на балах по 6-7 годин тратять только енергії и силы, кольло бы їм було потребно, до того, щоби зробити 45 кілометрів дороги. Та є и такъ що їм ще и 7 годин не вистарчає. Ось маємо примѣр як то люде не жалують силы и здоровля на пустѣ, забави нераз и грѣшнѣ, але як треба зробити пару кілометрів, щоби вислухати Служби Божої, то се зважають небезпекою для свого здоровля.

По одній Американській статистицѣ тягар всѣх людей, якѣ живуть тепер на земельній кулѣ, виносить пересѣчно 90 міліардів кілограмів, та щоби сей страшний тягар можно було десь перевести, то треба бы до того 120 тисяч тигарових потягів и каждый тягар мусив бы складатися з 56 вагонів, та можна безпечно сумніватися, ци можна бы зобрести только потягів, хочби и на цѣлому свѣтѣ.

У Нѣмеччинѣ на деяких мѣсцях прийшло вже до спокою межи молодежи національних соціалистів и молодежи католицькою. Но є ще и такѣ мѣста, головно в Баварії, де Гітлеровцѣ знову приготовляються до нападу на католицьку молодеж, тому треба, щоби всѣ католики були чуйними и просили вѣд Бога помочи.

Конкордат межи Апостольскою Столицею и Японією буде підписаний вже в короткому часѣ.

Католики Англії чим раз сильнѣйше піддирають католицьку пресу. Оден катол. часопис розходиться у 303. 256 примѣрниках. Добре було бы якбы и нашъ Русины замѣсть давати гроші на паленку, давали на католицьку пресу.

Дра Діленія який 1930 навернувся на лоно Католицької церкви незадовго висвята в Римѣ на священика. Др. Ділені був директором протестантського денника. Його навернення на католицьку вѣру викликало велике враждія в Америцѣ.

300 православних священиків в Бесарабії хоче приняти унію з католицькою церквою. Сей унійний рух найбільше поширюється від часу приолучення Бесарабії до Румунії,

Чеськослов. Католики Заложили собі недавно організацію в Ужгородѣ. Та організація має на цѣлі працювати для добра душ і свого народу, на засадах католицької церкви.

Liturgicka r i ska pro m istranty накл. Legio Angelica Прага II. 320 Ємауський Монастирь стр. 128, ц. 5 кч. Книжечка призначена для служачих до служби Божої в римському обрядѣ, але є є змѣсть такий, що послужить в неодному любителям літургичного руху. В брцево є опрацювана Служба Божа і все, що лучиться из Сл. Божою, та всѣ приборы до неї. Окрім є обробленый спосѣд служеня при спѣван旣, а окремо при читан旣. Кромѣ сего на конці поданї хоральнї частини Службы Божої. Се цѣнний вклад в обсяг літургичного руху. Подобна книжечка придалась бы и в нас. Технична сторона книжки не лише в брцево виконана але дѣйсно чаробна. Печатана в кат. друкарнї в Празѣ.

Святочный вечер Ювилею
Монс. о. Августина Волошина. Шѣстьдесятлѣтний Ювілей нашого народного будителя основника нашої новинки и провод-

ника в дсвяткувало українське громадянство цѣлого ПÔдкарпаття спеціальним святочним вечером в суботу 17. с. м. в городському театрѣ нашого столичного города Ужгорода. Сей вечер був безперечно найимпозантнѣйшим святом із всѣх, якѣ в дбулися за останне десятилѣття на ПÔдкарпатю. Перед законченням Свята, встав зворушеній Ювілят и подяковав всѣм присутним и неприсутним за привѣты и те велике Свято, якого вбн (и мабуть нѣхто!) не сподѣявався, а яке приймає як признання и поклон той великй Ідеї, для якої жив и хоче працювати до конця свого житя.

Година адорації на памятку 1900 лѣття установленя Пресв. Євхаристії а також за вѣру святу в ССС. Р. одбулася в гр. кат. церкви у Празѣ, з ініціативи Апостолату Св. Кирила и Методія и Управы гр. кат. Церкви. Спѣвав величаво укр. хор.

Жертва на Благовѣстник. Иван Максимович пенсіонов. учитель в Ужгородѣ дарував на фонд Благовѣстника суму Кч. 5. Щедрому жертвователеви щиро за се дякує администрація.

В Югославії збудовали двѣ чудовѣ кат. церкви. Одна стоять в Бѣлгородѣ, друга в Кралевѣ.

В Болгарії посилюється рух за соєдиненям.

Выдавництво Чина св. Василія Великого въ Ужгородѣ

поручає слѣдуючѣ книжки своєго изданія:

„Молитвеник христіянскоѣ родини.“ Составивъ о. П. К. ЧСВВ.
Форматъ 12×17, сторонъ 832, содергитъ:

Молитви повседневнѣ, утреннѣ, вечернѣ, въ часѣ Сл. Божоѣ, до Пр. Серця Іисусового, до Преч. Дѣви Марії, до Святыхъ; молитви супруговъ, на всякѣ потребы, передъ и по Сповѣди, передъ и по св. Причастію, одиустовѣ, о щасливу смерть, при недужихъ, за душѣ въ чистилищи, (мытарствѣ); науки для супруговъ. Чинъ Вечерни, Утрени, Ирмосы воскреснѣ и праздничнѣ, Божественна Літургія, тропарѣ и кондаки, воскреснѣ, дневнѣ, на всякѣ потребы, апостолы о усопшихъ, паастасъ, тропарѣ и кондаки 4-десятницѣ, 5-десятницѣ и празниковъ цѣлого року. Акафистъ до Іис. Христа, Преч. Дѣвы, св. Николая, Параклисъ до Пресв. Богородицѣ, молебенъ до Найсв. Серця Іис. и Преч. Дѣви Марії, Пѣснѣ церковнѣ (всѣхъ 68), Супликація, пѣснь благодарственна, Пасхалія и календарь.

Цѣна оправленого примѣрника 20 Кч, зъ почтою 24 Кч.

Молитвеникъ для греко-каѳолицкого руського народа. Составивъ о. Петро Котовичъ ЧСВВ. сторонъ 507. Издание II.

Содержаніе сеѧ книжки: Короткій катехизмъ; Молитви повседневніи Молитви утренніи, Молитви вечерніи, Молитви подчасъ Службы Божоѣ, Приготовленіе до св. Сповѣди, Молитви предъ и по Сповѣди, Молитви предъ и по св. Причастію, Молитви до пресв. Сердца Іисусового, Молитви до Пречистої Дѣви Марії, Молитви до святыхъ. Чинъ Утрени, Божественна Літургія, Чинъ Вечерни. Акафистъ до І. Христа, Акафистъ до Преч. Дѣвы Марії, Тропари воскресни и повседневни, Служба на всякое прощеніе, о усопшихъ, Тропари и Кондаки св. Четыредесятницы и всѣхъ праздниковъ декретальныхъ. Кроме сего есть: Пѣснѣ на Рождество Христово, Пѣснѣ въ честь св. Тройцѣ, Пѣснѣ въ честь Преч. Дѣвы и св. Отца Николая, Пѣснь благодарственная, Календарь цѣлого року и Пасхалія. Оправленный стоитъ 8 Кч, съ почт. засылкою 9 Кч.

„Skarb duši“ molitvennik dla molodeži sostaviv o. P. K. ČSVV.

format 7×11 storon 384 :

Soderžanie: Korotký katechizm; molitvý; povsednevnyja, utrennyja, večernyja, v časi Služby Božoji, pered i po Spovidy, pered i po sv. Pričastiju do Najsv. Serdca Isusa i Pr. D. Mariji i do Svjatych; Čin Utreni, Večerni, Bož-Liturgija; Tropari i kondaki; voskresni, dnevni, različnych namirenij; tropari i apostoly o usopšich; tropari i kondaki četyredesjatnici i pjatdetjatnici: Tror. pari i kondaki praznikov ciloho roku: pisni, kalendar.

: Оправленный стоитъ 6. Кч зъ почтою 7. Кч.

Да святится Имя Твое. Молитвословъ для молодежи. Стор. 223.

Печатаный окремъшно руськими а окремъшно латин. буквами. Содержаніе: Короткій катехизмъ. Молитви повседневніи, утренніи, вечерніи, подчасъ Службы Божоѣ, передъ и по Сповѣди, предъ и по св. Причастію, до Пресв. Сердца Іисуса, до Преч. Дѣви Маріи и до св. Йосифа; Чинъ Вечерни, Утрени, Божественна Літургія, Тропари и Кондаки воскресни, на всякое прощеніе и о усопшихъ; Пѣснѣ на Рождество Христово въ честь Пресв. Тройцѣ, къ Пресв. Дѣвѣ Марії и въ честь св. Отца Николая,

Оправленый стоитъ 4 Кч, зъ почтовою засылкою 4·80 Кч.

Mennyei Harmat. Сторонъ 256. Змѣстъ сего молитвенника есть слѣдуючїй Mindennapi imádságok, katekizmusból, reggeli imádság, esti imádság, különféle imák, Szentségi imádságok: gyónási ájtatosság, áldozási ájtatosság, mise-imák, nyilvános Isteni szolgálatok, énekek a reggeli Istentiszteletből, a szent Liturgiából, a délutáni Istentiszteletből. Kiedészítő részek a nyilvános Isteni szolgálatokhoz: vasárnapokra, a hét napjaira, a nagybőjti időszakban, a husvét-pünkösd időszakban, az állandó ünnepekre, különféle alkalmakra: a Szentlélek segítségül hivására, minden jótérés szándékára, háalandás szándékára, a halottak lelki nyugalmáért. Panachidán. Engesztelő ének a legméltságosabb Oltáriszentséghez.

— Молитвеникъ переплетеный въ повполотно стоитъ 5 Кч. зъ почтовою засылкою 5·80 Кч.

Novinové známky povoleny
č. ř. p. 706—IVb—22

P. T.

Од довшого вже часу даєся одчувати брак богослужебных книг **Миней**. Особливо на Подк. Руси брак Минеї католицкого выданя, а через се уживаня выдань схизматицких не в одном случаю були причиною схизмы. Еще тяже одчувається брак сих книг в монастырях, де кожого дня кончиться цѣле правило церковне.

Всѣ ишѣ богослужебнѣ книги, хоть и за великѣ грошѣ можна однак єще купити. Минея католицка послѣдний раз була печатана в XVIII. столѣтю и тепер нигде є не можно купити.

Щобы зарадити сему, порѣшили О.О. Василіяне в Ужгородѣ выдати на ново Минею; выдати є в малом форматѣ, щобы та книга була выгодна а при том дешева.

Текст перепечатаный дословно из Минеи почавскаго выданя католицкого из року 1761.

Перший том сеї книги (цѣлый мѣсяцъ януар) за благословенем Его Ексцепленції Кир Александриї еп. Мукачевскаго вже появився.

Цѣны сеї книги такѣ : 1) **Брошурă** (в пакетѣ) **Кч. 40**, з почтою **45**; 2) **оправлена** из черв. обрѣзом, золот. крестом и надписом, футералом (шкатулою) стоит **Кч. 60**, з почтой **65**; 3) **оправлена в кожу**, из черв. обрѣзом, золот. крестом и надписом, из красным футералом **Кч. 75**, з почтою **80**.

Замовляти можно вже тепер. Высылається лиш за готовѣ гроши, або' за послѣплатою (добріка).

При замовленїю треба адресовати :

Выдавництво Чина св. Василія Великого
в Ужгородѣ, ул. Раковція ч. 54.